

Een van de oudste dokters

Ingrid Lutke Schipholt

Radioloog P.A. Prins (103) behoort samen met de dokters Gerritsma (102) en Keilson (101) tot de oudste artsen van Nederland. Prins is bovendien dit jaar precies 75 jaar KNMG-lid. Reden om haar thuis in Maastricht op te zoeken.

De voordeur van haar aanleunwoning staat open, want ze kan de bel niet meer horen. Volgens de verzorgsters is ze doorgaans pienter, maar vandaag laat haar geheugen haar in de steek. Omstreeks 1935 studeerde ze af in Leiden. Het was een bewogen tijd. Het naderende onheil begon zich al af te tekenen. In het Nederlands Tijdschrift voor Geneeskunde, toen nog het orgaan van de Nederlandse Maatschappij ter bevordering der Geneeskunst (NMG) – later de KNMG –, werd gedebatteerd over verplichte sterilisatie.

Radioloog P.A. Prins: 'Als je een patiënt krijgt, dan vraag je niet hoe hij over dingen denkt.'

beeld: De Beeldredactie, Bert Janssen

Luchtaanvallen

Eveneens in 1935 stuurde de NMG een bezorgde brief naar de gemeente Amsterdam over dreigend gevaar van luchtaanvallen op de hoofdstad. Maar er waren ook 'gewone' discussies. Zo vroeg de minister de NMG om advies over de aansluiting van de opleiding op de beroepspraktijk. En er was discussie over de praktische vaardigheden van aankomend artsen. Zij mochten namelijk slechts toekijken hoe verpleegkundigen subcutane injecties toedien- den en verbanden verwisselden. En er

was het idee om coassistenten ook in perifere ziekenhuizen stage te laten lopen.

Geen rompslomp

Na haar afstuderen ging ze in Den Haag werken en kwam ze in opleiding tot radioloog/röntgenoloog bij de dokters Van Heiningen en Aresz. Maar het was geen bewuste keuze. 'Ik had arts-examen gedaan en een vriendin van mij werkte daar. Zij vroeg mij of ik er ook wilde werken. Ik solliciteerde en werd aangenomen. Een baan is een baan.'

Op een congres ontmoette ze chirurg Van der Plaats uit Limburg. Hij vroeg haar naar Maastricht te komen. 'Dat wilde ik wel, maar zonder alle bureaucratische rompslomp. Dat was goed. Ik kwam gedeeltelijk in dienst van het ziekenhuis – er was er toen maar een – en werkte deels in zijn privépraktijk.'

Verkeerde ideeën

Van der Plaats spoorde haar aan om lid te worden van de NMG. Geregeld ging ze naar NMG-bijeenkomsten. 'Het was een beetje voor de algemene kennis, want ik had geen abonnementen op wetenschappelijk literatuur.'

In de oorlog behandelde ze – zoals de meeste artsen – iedereen, dus ook NSB'ers. 'Als je een patiënt krijgt, dan vraag je niet hoe hij over dingen denkt. Ik zal dus ook mensen met verkeerde ideeën hebben behandeld.'

Na haar 65ste werkte ze door 'omdat niemand anders haar werk wilde doen'. Enkele jaren nadat ze stopte met werken – naar eigen zeggen op haar 92ste – is ze teruggetrokken gaan leven. Hoe het haar lukt om zo oud te worden? 'Door niet dood te gaan', zegt ze lachend. 'Ik ben altijd gezond geweest en heb in mijn jonge jaren, veel geroeid en gezeild.'